

บทโครงร่าง (Story Outline)

บทภาพยนตร์ เรื่อง “พ่อจ๋า ช่วยหนูด้วย” (Facing of Powerless)

ผู้เขียน: สุทิน ขาวหินฟ้า โทร. 08-9644-1048

วัน เดือน ปี: 1 ตุลาคม 2554

ความยาวเรื่อง: 30 นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme): ขณะที่กิเลสยังไม่สิ้น กลิ่นอุทมากรก็ยังไม่จางหายไป สำหรับคนสองคนที่ทำหน้าที่พิทักษ์สันติราษฎร์ และความถูกต้อง ชอบธรรม ด้วยหัวใจ แต่สังคมรอบข้าง กลับเหยียดหยามหาว่าบ้า เพื่อฝัน และไม่รักสีของพวกเขาเหมือนกัน.

แนวภาพยนตร์ (genre): ชีวีต-แอคชั่น (drama-action)

ประโยคหลัก (premise): อะไรเกิดขึ้น ถ้าปล่อยให้ตำรวจชั้นผู้น้อย อย่างจำพงษ์ กับ คาบนิรุต ออกไปเผชิญหน้ากับ คนร้ายระดับมือพระกาฬ ตามลำพัง และมีอะไรอยู่เบื้องหลัง ภารกิจที่ล้มเหลว ของพวกเขา

เรื่องย่อ (synopsis): จำพงษ์ กับ คาบนิรุต ตำรวจชั้นผู้น้อย ถูกชะตากำหนดให้มาอยู่ในสถานีเดียวกัน มีความรู้สึก และหิวอกเดียวกัน ที่ต่างเบียดหนายกับพฤติกรรมรักไถ่ ส่งส่วย ของนายตำรวจ และเพื่อนตำรวจด้วยกันเอง จนทำให้ตำรวจทั้งโรงพัก มองเขาสองคนเป็นหมาหัวเน่า แรงบีบคั้นทางสังคม ทำให้ตำรวจรุ่นน้องอย่าง จำพงษ์ เกิดความท้อแท้ คิดจะลาออกจากตำรวจ แต่แรงกระตุ้นจาก คาบนิรุต ตำรวจรุ่นพี่ ทำให้เขาตั้งเล

พวกเขา มีคำสั่งให้ ไปจับตัวคนร้ายซึ่งเป็นพ่อค้ายาบ้าผู้มีอิทธิพล จำพงษ์ กับ คาบนิรุต รุกหน้าไปก่อน เพราะเห็นว่าเป็นโอกาสได้เบรียบ แต่ก็ไม่คาดคิดว่าจะเจอสถานการณ์ที่ยุ่งยาก เพราะคนร้ายไม่ใช่โจรกระจอก แต่มีฝีมือต่อสู้ระดับพระกาฬ และมีอำนาจที่มองไม่เห็นคอยให้ความช่วยเหลือ

ระหว่างต่อสู้ ซึ่งไม่แน่ใจว่า เป็นการต่อสู้เพื่อชนะ หรือ เพื่อเอาตัวรอดกันแน่ ระหว่างต่อสู้ จำพงษ์ มองเห็นลูกสาว ถูกจับเป็นตัวประกัน เป็นเหตุให้เขาตัดสินใจเสี่ยงชีวิตเข้าไปช่วยลูกสาว ก่อนที่ลูกสาวจะถูกคนร้ายฆ่า แต่นั่นมันเป็นเพียงภาพหลอน ทำให้เขาพลาดท่า ถูกยิงสาหัส

คาบนิรุต ช่วยไว้ได้ทัน และเรียกสติเขากลับคืนมา ให้ยอมรับความจริงว่า ลูกสาวของเขาตายไปหลายวันแล้ว แม้เขาจะสูญเสียลูกสาว และวายร้ายหนีรอดไปได้ แต่เขาก็ยังรักษาอุทมากรไว้ได้

โครงสร้างเรื่อง (Plot Structure)

องค์ 1 จำพงษ์ และ คาบนิรุต (เวลา 5 นาที)

ภาพความสับสนวุ่นวายบนท้องถนนของสังคมเมือง / สถานะเรียมรมย์ / สุนัขจรจัดนั่งเหนื่อยหอบ

ข้างหญิงขอทานคนหนึ่ง

Montage: / ภาพคนเสพยา / ภาพแม่กำลังบ้อนข้าวลูกสาวผู้น่ารัก ในสนามหญ้าหน้าบ้าน / ภาพตำรวจนายหนึ่ง (จ่าพงษ์) กำลังวิ่งไล่จับคนร้ายเสพยาบ้า (บั้ง) คนร้ายวิ่งหายเข้าไปในรั้วบ้านหลังหนึ่ง / ในสนามหญ้าหน้าบ้าน มีจานข้าว เศษอาหาร ซ้อน ทกตกเรียราดอยู่

ภาพข่าวทีวี คนร้ายผู้มีอิทธิพลระดับเจ้าพ่อ ถูกตำรวจจับกุมได้ แต่กฎหมายไม่สามารถเอาผิดได้ สร้างความไม่พอใจให้กับ ตำรวจผู้เป็นเจ้าของคดี ขณะที่ ส่วนหนึ่งของใบหน้าบรูซลึกลับ ยิ้มอย่างพอใจ

ใกล้ค่ำ ที่ห้องทำงานของ จ่าพงษ์ เขานั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ ขณะกำลังร่างจดหมายลาออกจากอาชีพตำรวจ เขามองดูเด็กผู้หญิงหน้าตาน่ารักคนหนึ่ง นั่งอุ้มตุ๊กตาอยู่ที่บริเวณโต๊ะนั่งมุมห้อง มองมาที่เขา แล้วยิ้มให้ เขาก็ยิ้มตอบ

เขานึกถึงคำพูดของ คาบนิรุต ซึ่งเป็นตำรวจรุ่นพี่ เรื่องการเสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อพิทักษ์ความสงบสุขของประชาชน เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ และเป็นเกียรติของชีวิตตำรวจ การร่างข้อความในจดหมาย สะดุดตลง เมื่อเสียงของเด็กหญิง ถามว่าพ่อจะกลับบ้านหรือยัง

เขาไม่ตอบ ได้แต่มองไปที่เด็กหญิง แล้วยิ้มและพยักหน้าให้ ก่อนจะถูกจากเก้าอี้ เขาคlickดูภาพวิดีโอเพื่อชมขั้วบรรยากาศ และความรู้สึกในมิตรภาพ ระหว่างเขากับ คาบนิรุต ที่เคยร่วมต่อสู้ ร่วมดื่ม ร่วมเฮฮา ในภาพนั้น มีเสียงไซเรนตำรวจแทรกมาแต่ไกล และเสียงจากวิทยุตำรวจ แจ็งเบาะแสเส้นทางหลบหนีของคนร้ายที่ผ่านมาจากนั้น และมีคำสั่งให้เขาทั้งสอง รีบออกไปสะกดจับ ...

ทันใดนั้น ที่เครื่องรับโทรศัพท์บ้าน บนหัวเตียง มีเสียงดังขึ้น จ่าพงษ์ ตกใจตื่น รีบยกหูฟัง เป็นเสียงคาบนิรุต ปลุกให้ตื่น นายมีคำสั่งให้เขาทั้งสอง รีบออกไปปฏิบัติหน้าที่ ดักจับคนร้ายให้ได้ จ่าพงษ์ จึงรีบลุกออกจากเตียงไป

องค์ 2 แฉปัญหา (เวลา 10 นาที)

ฉากไล่ล่า มีบทสนทนา

องค์ 3 ทางเลือกของจ่าพงษ์ (เวลา ... นาที)

จบบริบูรณ์.